

Skatteministeriet

15. december 2016
J.nr. 16-1724788

Til Folketinget – Sundheds- og Ældreudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 181 af 17. november 2016 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes i forlængelse af samrådet i Sundheds- og Ældreudvalget den 10. november 2016 (jf. SUU alm. del – samrådsspørgsmål D) oversende et notat til udvalget om, hvilke juridiske udfordringer det i forhold til ligestillingsloven giver, at heteroseksuelle par kan få momsfritagelse i forbindelse med deres fertilitetsbehandling, såfremt behandlingen skyldes en diagnose hos enten kvinden eller manden, men at enlige kvinder og lesbiske par ikke kan momsfrtages i forbindelse med fertilitetsbehandling. Vil ministeren desuden redegøre for, hvad ministeren agter at gøre, hvis der er uoverensstemmelser med ligestillingsloven? Ministeren bedes indhente eventuelt nødvendige bidrag fra ministeren for børn, undervisning og ligestilling.

Svar

I følge momsloven er visse varer og ydelser fritaget for moms, herunder visse ydelser af sundhedsmæssig karakter. Det følger af EU-Domstolens faste praksis, at fritagelsen for sundhedsydelser forudsætter, at ydelsen skal have til formål at diagnosticere, behandle og så vidt muligt helbrede sygdomme eller sundhedsmæssige uregelmæssigheder (anomalier) eller at beskytte, fastholde eller reetablere en persons sundhedstilstand.

Jeg har modtaget følgende bidrag fra ministeren for ligestilling, under vis ressort ligestillingsloven henhører:

”Det kan oplyses, at ligestillingsloven finder anvendelse på direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Definitionen på direkte forskelsbehandling er, at personen behandles ringere end en person af det andet køn gør. Definitionen på indirekte forskelsbehandling er, hvis en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn.

I den rejste problem stilling er der tale om forskelsbehandling af kvinder, der henholdsvis har eller ikke har en diagnose, hvilket får betydning for, om deres behandling er momsfri. Der ses således ikke umiddelbart at være tale om forskelsbehandling af mænd og kvinder, men derimod forskelsbehandling i relation til momsbetalingen på grund af diagnose.

Med andre ord behandles kvinderne forskelligt alt efter, om de har en diagnose eller ej. Da der ikke er tale om forskelsbehandling på grund af køn, er det derfor vurderingen, at ligestillingsloven ikke finder anvendelse på dette forhold.

Det kan oplyses, at det er Ligebehandlingsnævnet og domstolene, der har kompetencen til at træffe endelig afgørelse i konkrete sager vedr. forskelsbehandling på grund af køn og seksuel orientering.”